

KALLE KORHONEN

MISKU-POSSU

JÄ MUITA KERTOMUKSIA

KUVITTANUT AILA KORHONEN

Misku-possu ja muita kertomuksia

KALLE KORHONEN

*Misku-possu
ja muita
kertomuksia*

© 2017 Kalle Korhonen

Kuvittaja: Aila Korhonen

Päällys ja taitto: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-605-3

SISÄLLYS

KAUKAISEN MAAN KOJOOTTEJA7

KETTUPERHEEN KOMMELLUKSIA POHJOISESSA19

Samaanin karkottaminen pois25

Rauha palautuu kettujen kotiin. 28

Seuraavana päivänä.33

Isäketun pyyntimatka. 40

Isäkettu tapaa metsän valtiaan43

Työ karhuperheen kotona.47

Työmies on palkkansa ansainnut51

PUPULAVIN PERHE JA MISKU-POSSU.55

Lapset haluavat uuden leikkikaverin55

Pieni sikapossu tuli taloon 60

Misku-possu kasvoi aika isoksi 66

Isäntä Pupulavi sai kirjeen 68

Kovaäänisestä alkoi kuulua73

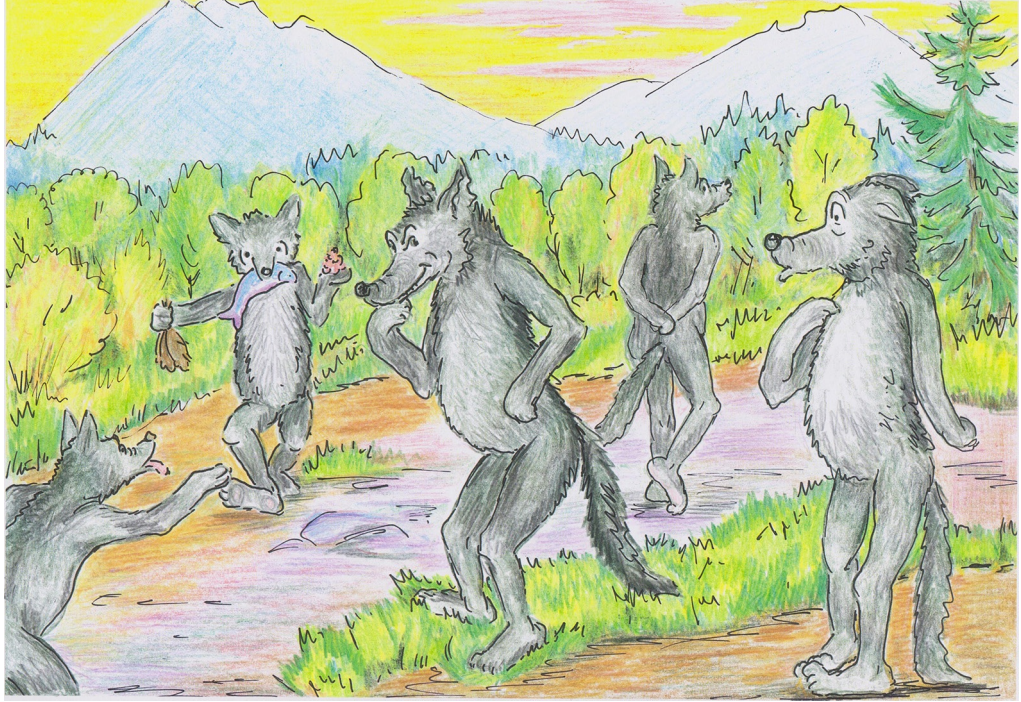
KAUKAISEN MAAN KOJOOTTEJA

Kaukana, kaukana sinisten vuorten takana asui lauma kojootteja.

Niitä oli siellä ainakin kaksikymmentä, ellei enemmänkin. Ne olivat melkein samannäköisiä, kuin venäläiset vinttikoirat, mutta siitä erikoisia, että ne kävelivät kahdella jalalla, aivan kuten ihmiset.

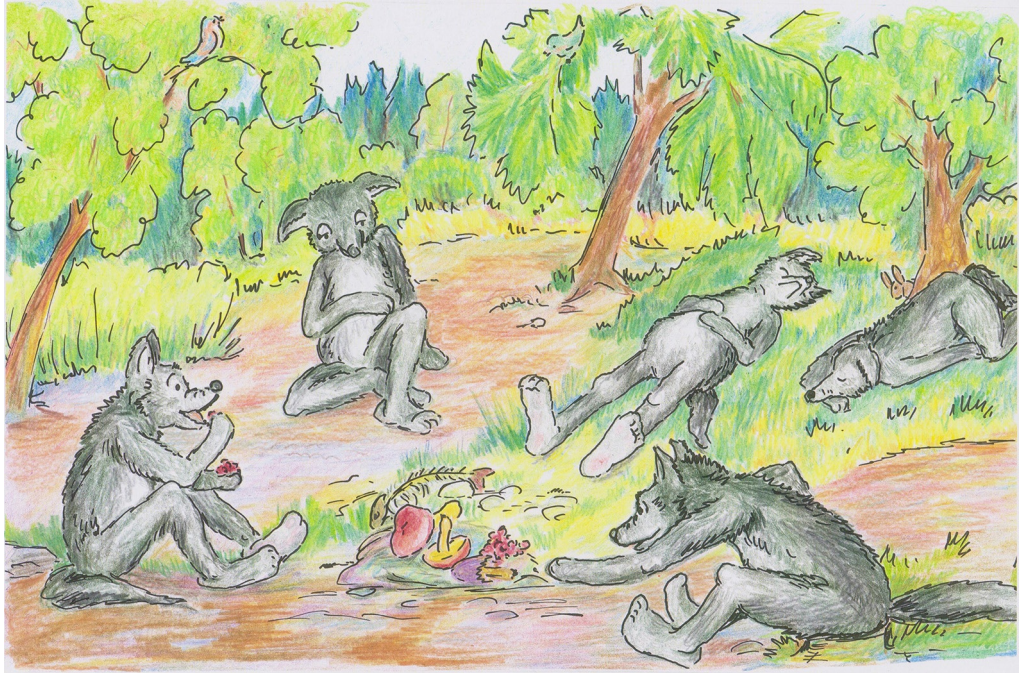
Yksi niistä lauman jäsenistä oli hyvin ruma ja pelottava ja muut kojootit pelkäsivät ja tottelivat sitä. Se määräsi aina, mitä kenenkin piti milloinkin tehdä. Jokaisen tuli vuorollaan mennä metsään keräilemään syötävää itselleen ja toisille kojoteille. Sillä välin ne muut makailivat joutilaina ja odottivat, milloin keräilijä tuo heille metsästä sapuskaa.

Usein sieltä löytyi marjoja ja sieniä, joskus keräilijä sai pyydystettyä hiiriä ja rottiaakin. Ne olivat kojoottien mielestä suurta herkkua.

Juhlallisesti nälkäiset eläimet asettuivat ringiin syömään saalista. Ensin ne popsivat suihin hiiret ja rotat ja jälkiruoksi ahmivat sienet ja marjat.

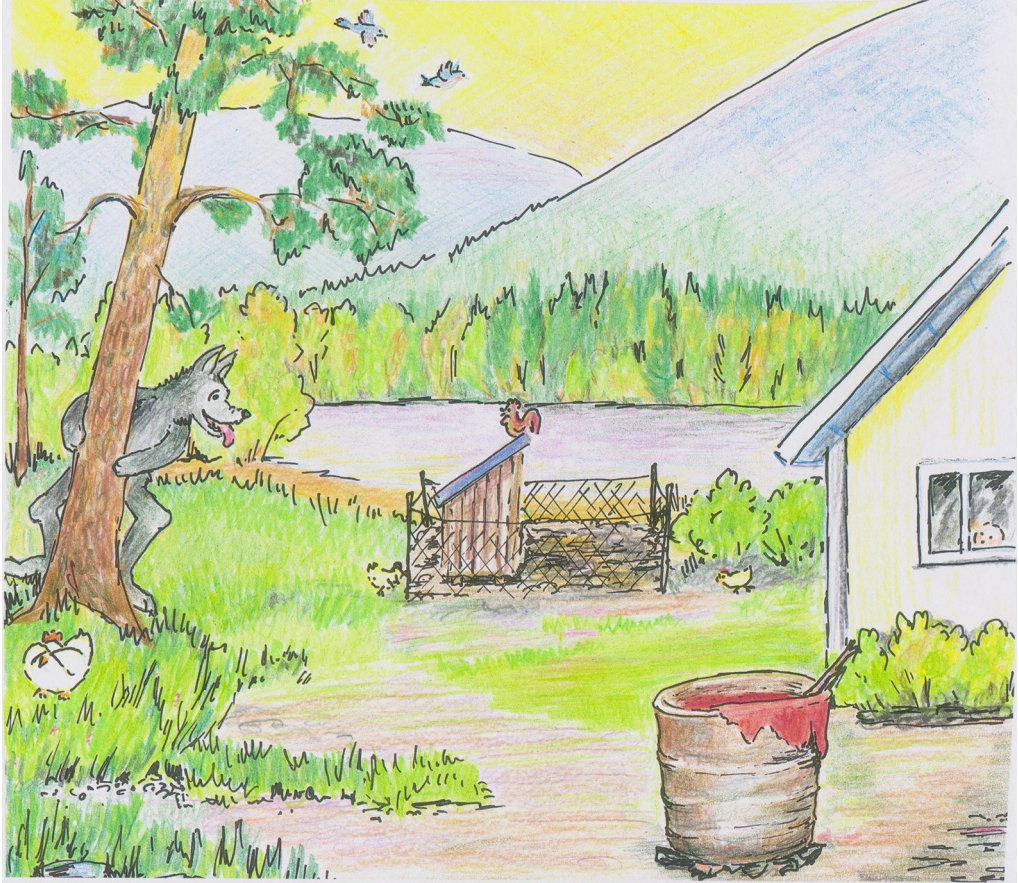
Kun ne olivat syöneet vatsansa pulleiksi, ne laittautuivat lepäämään puiden varjoihin ja metsän linnut lauloivat kylläiset kojootit unten maille.

Kun seuraava päivä valkeni, oli taas yhden kojootin vuoro lähteä metsään syötävää keräilemään laumalle ja itselleen. Tämä kojootti oli nimeltään Kehveli. Se mietti, lähtisikö todella metsään etsimään työläästi ruokaa sieltä täältä vai suuntaisiko varastamaan kanoja laaksossa olevan talon kanalasta. Se valitsi helpommalta tuntuvan vaihtoehdon, ja lähti jolkottelemaan kohti laaksoa.

Kun Kehveli lähestyi taloa, se hiippaili sinne varovasti, ettei kukaan näkisi tai kuulisi. Talon väki oli siellä parhaillaan maalamassa taloa punaiseksi.

Pihalla oli suuri tynnyri ja kojootti arveli siinä varmaankin olevan jotain maukasta ruokaa – haa, nytpä hänen ei tarvitsakaan rynnätä varastamaan kanoja!

Ja niin Kehveli hiipi tynnyrin viereen ja kurkisti tynnyriin. Mutta voi sentään, sen jalka lipesi ja se luikahti suoraan päädellä tynnyrin sisään.

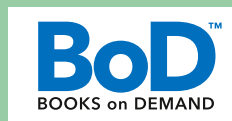

Ketut, kojootit ja possut seikkailevat tämän kirjan sivuilla mielikuvituksellisissa tarinoissa kaukaisilla mailla ja kenties vähän lähempänäkin.

Kalle Korhonen (s. 1924) on aloittanut kirjoittamisharrastuksen jäätyään päivätyöstä eläkkeelle ja on ehtinyt julkaista useita kirjoja. Osa niistä pohjautuu todellisiin tapahtumiin, omiin kokemuksiin ja osa on pohdiskelevia teoksia. Kirjailijan tytär Aila Korhonen on piirtänyt tämän kirjan tarinoihin kuvat.

ISBN 978-9-5156-8605-3

www.bod.fi